
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Pavlak & partneri d.o.o.

Splitska 2
51 000 RIJEKA/CROATIA
tel. 385(0)51 322173, fax.: 385(0)51 322174

Trg bana Josipa Jelačića 3
10 000 ZAGREB/CROATIA
tel.385(0)1 4831591, fax:385(0)1 4831592

email: lawfirm@[pavlakipartneri.com](mailto:lawfirm@pavlakipartneri.com)

**Odvjetnici: Sanjin Pavlak, Željka Slanina Fabijanić, Gracijela Katić Pavlak,
Miljenko Krželj, Viktor Pezelj**

U Zagrebu, 15. studenog 2021. godine

**R.L.E. obrt za popravak i preinake metalnih brodova,
vl. Mirko Rapić, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382,
koji nasljeđuje prava i obveze R.L.E. za
popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, t.p.**

**MINISTARSTVO FINACIJA
SAMOSTALNI SEKTOR ZA
DRUGOSTUPANJSKI UPRAVNI POSTUPAK
ZAGREB, Frankopanska 1**

--putem--

**MINISTARSTVA FINACIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED SPLIT
SPLIT, Ulica Domovinskog rata 2**

ŽALBA

I. TIJEK POSTUPKA

I. a) PREDMETNI POSTUPAK

1. Dana 15. listopada 2021. godine žalitelj je zaprimio rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-17/21-105 od dana 04. listopada 2021. godine (dalje: pobijano rješenje) kojim je u točki 1. izreke utvrđeno da je u ponovnom postupku za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreznog duga i drugih javnih davanja, djelomično uvažen zahtjev žalitelja. Konkretno, u točki II. izreke pobijanog rješenja utvrđuje se da je nastupila zastara prava na naplatu poreznog duga na dan 01. siječnja 2016. godine i to za predujam poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada (po računu 1406) u iznosu od 290.603,19 kn i porez na dobit (po računu 1651) u iznosu od 774.229,99 kn, i to na način da su otpisane samo pripadajuće kamate porezne obveze, a daljnjom točkom V. izreke određeno je da će se na dan izvršnosti pobijanog rješenja otpisati dug iz točke II. u poreznim evidencijama. U točki 3. Porezna uprava utvrđuje da nije nastupila zastara prava na naplatu poreznog duga koji na dan 01. siječnja 2016. godine iznosi ukupno 19.809.718,77 kn, a odnosi se na predujam poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada (po računu 1406) u iznosu od 5.182.040,43 kn, porez na dobit (po računu 1651) u iznosu od 2.489.935,78 kn, poseban porez na plaće, mirovine i druge primitke (po računu 1902) u iznosu od 414.103,55 kn, porez na cestovna motorna vozila (po računu 1317) u iznosu od 1.955,37 kn, porez na tvrtku, odnosno naziv (po računu 1732) u iznosu od 1.738,95 kn, doprinosu u paušalnom iznosu- H.O.K. (po računu 5236) u iznosu od 10.267,55 kn, porez na dodanu vrijednost (po računu 1201) u iznosu od 11.687.136,00 kn, porez na cestovna motorna vozila (po računu 1317) u iznosu od 551,17 kn, porez na promet nekretnina (po računu 2848) u iznosu od 4.724,97, prisilna naplata državnih sudskih pristojbi (po računu 4227) u iznosu od 10.425,00 kn, troškovi postupka prisilne naplate koju provodi PU (po računu 4251) u iznosu od 600,00 kn i novčane kazne za prekršaje, oduzetu imovinsku korist i troškove postupka (po računu 6205) u iznosu od 6.200,00 kn. Daljnjom točkom IV. izreke pobijanog rješenja utvrđuje se da će se o zahtjevu za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu duga s osnove poreza na promet nekretninama, šifra vrste prihoda 2848 odlučiti naknadno. Točkom VI. izreke određuje se da žalba ne odgađa izvršenje pobijanog rješenja.

Dokaz: - *Rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA:*

UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-17/21-105 od dana 04. listopada 2021. godine

I. b) POSTUPAK KOJI JE PRETHODIO DONOŠENJU PREDMETNOG POBIJANOG RJEŠENJA

2. Dana 08. kolovoza 2016. godine Ministarstvo financija- Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, donijelo je rješenje KLASA: UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-29-01/16-37. Protiv istog je žalitelj pravovremeno podnio žalbu iz svih zakonom predviđenih razloga. Navedeno je rješenje poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/1076, URBROJ: 513-04/17-2 od dana 10. srpnja 2017. godine te je predmet vraćen na ponovni postupak.

3. U tom ponovljenome postupku prvostupanjsko tijelo, Ministarstvo financija- Porezna uprava, Područni ured Split, dana 15. rujna 2017. godine donijelo je rješenje KLASA: UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-17/17-61 (dalje: prvostupanjsko rješenje) kojim je odbijen zahtjev poreznog obveznika Mirka Rapića za utvrđivanje zastare poreznog duga i drugih javnih davanja. Isto je prvostupanjsko rješenje poništeno temeljem uvažene žalbe ovdje žalitelja, Rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/17-01/847, URBROJ: 513-104/18-2 od dana 03. siječnja 2018. godine (dalje: drugostupanjsko rješenje).

4. Protiv drugostupanjskog rješenja Republika Hrvatska zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu, pokreće upravni spor tužbom protiv Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak. U tom je upravnom sporu donesena Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 8 Uslpor-18/18-32 dana 04. ožujka 2019. godine kojom je poništeno drugostupanjsko rješenje tuženika. Postupajući po žalbi zainteresirane osobe, ovdje žalitelja, Visoki upravni sud RH donio je dana 21. srpnja 2021. godine Presudu i Rješenje posl. br. Usž-2764/19-2 kojom je poništena prvostupanjska presuda Upravnog suda u Splitu, te odbačena tužba tužitelja.

5. Konačno, nakon dva prethodno provedena postupka, dana 04. listopada 2021. godine Ministarstvo financija- Porezna uprava, Područni ured Split, donosi ovdje pobijano rješenje.

Dokaz: - *Rješenje Ministarstva financija- Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, KLASA:*

UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-29-01/16-37 od dana 08. kolovoza 2016. godine- uvid u spis predmeta

- Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/1076, URBROJ: 513-04/17-2 od dana 10. srpnja 2017. godine- uvid u spis predmeta

- Rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-17/17-61 od dana 15. rujna 2017. godine- uvid u spis predmeta

- Rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/17-01/847, URBROJ: 513-104/18-2 od dana 03. siječnja 2018. godine- uvid u spis predmeta

- Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 8 Uslpor-18/18-32 dana 04. ožujka 2019. godine- uvid u spis predmeta

- Presuda i Rješenje Visokog upravnog suda RH posl. br. Usž-2764/19-2- uvid u spis predmeta

6. **Kako porezno tijelo u treći put ponovljenom postupku ignorira upute višeg tijela (Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak i nadležnog Upravnog suda), kao i relevantne zakonske odredbe, pritom pokazujući veliku upornost,** protiv navedenog rješenja žalitelj u ostavljenom roku od 30 dana pravovremeno ulaže žalbu protiv pobijanog rješenja u cijelosti sukladno odredbi članka 105. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, dalje: ZUP), i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka.

II. RADNJE DOSTAVLJENE NA ZNANJE POREZNOM OBVEZNIKU KOJIMA SE NAVODNO PREKIDA TIJEK ZASTARE

7. Za početak, žalitelj navodi kako je pobijano rješenje doneseno na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a koje je rezultiralo pogrešnom primjenom materijalnog prava. Isto iz razloga što porezno tijelo u pobijanom rješenju u točkama II. 1.-2. i III.1.-11. (6.-13. stranica pobijanog rješenja), navodi radnje kojima je navodno prekidano vrijeme zastare na naplatu i kad je nastupio zastoj zastare, a ne uzima u obzir ključnu činjenicu da dostava navedenih rješenja KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine (dalje: rješenje iz 2012. godine) i rješenju KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine (dalje: rješenje iz 2013. godine), ne predstavljaju radnje kojima se prekida

zastara u smislu zakonskih odredbi.

8. Pravno važeće rješenje o ovrsi na koje se porezno tijelo može pozvati je isključivo Rješenje o ovrsi Ministarstva financija- Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Trogir, KLASA: UP/I-415-02/09-01/181, URBROJ: 513-07-17-10/09-01 od dana 01. listopada 2009. godine (dalje: rješenje iz 2009. godine) koja je glasila na R.L.E. t.p. iz Drniša, Krš 2. Takve navode tužitelj potkrjepljuje dostavom Rješenja Ministarstva financija- Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-415-02/2009-1/181, URBROJ: 513-07-17-09/18-47 od dana 04. travnja 2018. godine u kojem je porezno tijelo, postupajući po zahtjevu poreznog obveznika (ovdje žalitelja) od dana 02. studenog 2015. godine za obustavom svih ovrha do mjeseca listopada 2012. godine, u obrazloženju na kraju 2. stranice i na samom početku 3. stranice utvrdilo da je za navedeno razdoblje Porezna uprava donijela samo rješenje o ovrsi iz 2009. godine, a temeljem kojeg rješenja je tijekom 2010. godine izvršena naplata te je dug umanjen za naplaćeni iznos. Daljnja rješenja koja se u priloženom rješenju iz 2018. godine navode datiraju tek iz 2015. godine, što dodatno potkrjepljuje iznijetu i u daljnjem tekstu podrobnije objašnjenu činjenicu da rješenje iz 2012. godine i rješenje iz 2013. godine, na koja se porezno tijelo poziva, niti iz navedenog razloga nikako ne mogu predstavljati radnje koje prekidaju tijek zastare prava na naplatu obveza utvrđenih rješenjem iz 2009. godine. Postojanje tih rješenja uopće nije evidentirano niti navedeno od strane samog poreznog tijela u priloženom rješenju iz 2018. godine.

Dokaz: - *Rješenje o ovrsi Ministarstva financija- Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Trogir, KLASA: UP/I-415-02/09-01/181, URBROJ: 513-07-17-10/09-01 od dana 01. listopada 2009. godine*
 - *Rješenje Ministarstva financija- Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-415-02/2009-1/181, URBROJ: 513-07-17-09/18-47 od dana 04. travnja 2018. godine*

9. Kao dokaz navedenom, **ističe se i da se rješenje iz 2009. godine i dalje izvršava.** Isto izravno i nedvojbeno proizlazi iz Izvoda prometa po računu žalitelja iz kojeg je vidljivo da je dana 22. rujna 2017. godine po izvršenoj blokadi računa žalitelja naplaćen iznos od 9.468,99 kuna temeljem rješenja iz 2009. godine. **Takvim postupanjem se ponovno priznaje od strane poreznog tijela da je upravo to rješenje iz 2009. godine jedino pravno važeće rješenje o ovrsi.** No, uz navedeno, žalitelj navodi da je takvo postupanje nezakonito iz jednostavnog razloga što se 8 godina nakon donošenja rješenja, dakle, **nakon nastupa apsolutne zastare prava na naplatu predmetnog duga, isto naplaćuje,** iako iza navedenog rješenja ne postoji nijedna radnja upravnog tijela upućena poreznom obvezniku, R.L.E.

t.p., usmjerena na naplatu.

Dokaz: - Izvod prometa po računu žalitelja od dana 04. listopada 2017. godine

II. a) ZAŠTO RJEŠENJE IZ 2012. GODINE NE PREDSTAVLJA RADNJU KOJA PREKIDA TIJEK ZASTARE?

10. Rješenje iz 2012. godine ne predstavlja radnju koja prekida tijek zastare iz razloga što je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da je to rješenje **doneseno temeljem vjerodostojne isprave- knjigovodstvenog izlista, a ne ovršnih isprava** kako je navedeno u samom rješenju. Iz navedenog razloga isti Sud zaključuje kako „ovaj Sud navedeno rješenje o ovrsi od 20. siječnja 2012. godine ne može ocijeniti službenom radnjom usmjerenom na naplatu predmetne porezne obveze, kako poreza na dodanu vrijednost za 2009., 2010. i 2011., tako i drugih poreznih obveza i doprinosa“ (4. stranica Presude). Dakle, **Sud izričito i nedvojbeno utvrđuje da se isto ne smatra službenom radnjom koja bi prekidala tijek zastare prava na naplatu poreznih obveza, pa se onda postavlja pitanje kako porezno tijelo treći puta, ne uzimajući u obzir takav pravni stav suda i drugostupanjskog tijela, istu radnju ponovno utvrđuje na potpuno isti način.**

Dokaz: - Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine

II. b) PONIŠTENJE RJEŠENJA IZ 2013. GODINE

11. Nadalje, ističe se da je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine **poništeno** rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine. Jasno je, dakle, da se poništenjem rješenja poništavaju i sve pravne posljedice koje je rješenje proizvelo (znači i učinak same dostave), dakle *ex tunc*, kao da rješenje nije bilo ni doneseno, sukladno članku 115. stavku 5. ZUP-a. Stoga se dostava predmetnog rješenja iz 2013. godine ne može smatrati radnjom koja prekida tijek zastare, odnosno uopće se ne smatra izvršenom budući je poništena i ne proizvodi nikakve pravne učinke. Isti stav zauzima i ovo porezno tijelo kod ukidanja OIB-a, ovdje žalitelju, u predmetima koji se vode usporedno s ovim predmetom.

Dokaz: - Rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni

postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine

12. Temeljem navedenog, kao i dostavljenih pripadajućih odluka, jasno proizlazi da dostave predmetnih rješenja ne predstavljaju radnje koje prekidaju zastaru u smislu članka 95. stavka 1. Općeg poreznog zakona (NN 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, dalje: OPZ). Isto izravno proizlazi iz zauzetog obvezujućeg stava suda u citiranoj presudi, kao i iz odluke drugostupanjskog tijela kojom je poništeno rješenje iz 2013. godine te svi njegovi pravni učinci. Stoga se ističe kako je zastara prava na naplatu predmetnih obveza tekla bez navedenih prekida i zastoja te je ista i nastupila, koji je tijek zastare pobliže opisan u daljnjim točkama žalbe, a neovisno o pravnom statusu stečajnog postupka i njegove veze s tijekom zastare.

III. POSTUPANJE PROTIVNO UPUTI I ZAKONU

13. Uz navedeno, ističe se kako je porezno tijelo ponovno postupilo na jednak način kao u već dva puta provedenim postupcima, a čime je izravno postupilo protivno zakonu, kao i uputi danoj u drugostupanjskom rješenju donesenom u prethodno provedenom postupku, tako i u prije navedenoj presudi Upravnog suda u Splitu , posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine i to ponovno na štetu žalitelja.

14. Drugostupanjskim rješenjem u predzadnjem pasusu na 13. stranici navedeno je da „u konkretnom postupku porezno tijelo prvi puta iznosi činjenicu da je pred Trgovačkim sudom u Zadru s danom 13. srpnja 2015. godine ŽDO u Šibeniku, Građansko- upravni odjel dalo prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad žaliteljem pa je takvim postupanjem (ta činjenica nije iznošena u poništenim prvostupanjskim rješenjima 10. veljače 2016. i 08. kolovoza 2016. godine), u ponovljenom postupku donijelo rješenje na štetu žalitelja, iako to u ponovljenom postupku, po mišljenju ovoga tijela, nije imalo pravo, valjalo je žalbu žalitelja u cijelosti uvažiti, pobijano rješenje poništiti, a spis predmeta proslijediti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak“. Jasno je, dakle, da je predmetna činjenica prvi puta iznijeta u prvostupanjskom rješenju u drugi puta ponovljenom postupku, a koji je neposredno prethodio predmetnom postupku, dok u prethodnim rješenjima od 10. veljače 2016. i 08. kolovoza 2016. godine koja su donijeta nakon nastupa te činjenice 2015. godine, ista nije iznijeta niti uzeta u obzir. Na taj je način, a protivno članku 118. stavku 1. ZUP-a, izmijenjeno rješenje na štetu poreznog obveznika koji je na isto rješenje izjavio žalbu i temeljem koje žalbe je drugostupanjsko tijelo dalo uputu na koji je način i u kojem opsegu potrebno isto rješenje izmijeniti i doraditi.

15. Dakle rješavajući o zahtjevu žalitelja u 2016. godini porezno tijelo se nije pozivalo na zastoje zastare u vezi podnijetog Prijedloga Županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku, za pokretanje stečajnog postupka od 13.7.2015. godine. Dakle, iako je prijedlog podnjet u 2016. godini porezno tijelo se nije pozivalo na institut zastoja zastare za vrijeme trajanja sudskog spora radi naplate poreznog duga, znajući da se sudski spor radi naplate i ne vodi. Postupanje poreznog tijela predstavlja povredu načela *zabrane reformatio in peius*.

16. S navedenim u vezi, Porezna uprava u točki II. obrazloženja pobijanog rješenja problematizira i kao sporan navodi status prethodnog stečajnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom, postavljajući pitanje radi li se o sudskom postupku koji sukladno odredbama Općeg poreznog zakona dovodi do zastoja zastare. Uopće postavljanje takvog pitanja na samom početku obrazloženja pobijanog rješenja ukazuje na pogrešno postavljanje polazišne točke i samog predmeta predmetnog poreznog rješenja. Isto iz razloga što **je status prethodnog stečajnog postupka, a u svezi s njegovim eventualnim utjecajem na tijek zastare, jasno i izričito riješen u drugostupanjskom rješenju po čijoj je uputi porezno tijelo bilo dužno postupati.**

17. Konkretno, u prvom pasusu na 13. stranici drugostupanjskog rješenja Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak zauzima pravni stav, a koji je ispravan i zasnovan na zakonu, da se „po mišljenju ovog tijela, podnošenje prijedloga Trgovačkom sudu za otvaranje stečaja ne bi moglo tretirati kao postupak naplate koji se vodi pred trgovačkim sudom i to iz razloga jer se stečajni postupak smatra pokrenutim tek donošenjem rješenja suda o pokretanju stečajnog postupka (članak 128. stavak 2. Stečajnog zakona) pa i pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju u trenutku kad se rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavi na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda (članak 158. Stečajnog zakona)“. Dakle, porezno tijelo ne samo da je ponovno postupilo suprotno uputi drugostupanjskog tijela koje je za istoga obvezujuće, već je ponovno postupilo i suprotno zakonskim odredbama, pogrešno tumačeći bazne pravne termine i odredbe na kojima temelji daljnji zauzeti pravni sud.

18. Ponovno se navodi i ističe da u predmetnom postupku nema mjesta primjeni članka 94. stavka 7. OPZ-a kojim je propisano da ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče, a na koju se primjenu porezno tijelo poziva u predzadnjem pasusu na 4. stranici pobijanog rješenja. Isti je članak neprimjenjiv iz dva jednostavna razloga. Kao prvo, jasno je da se u konkretnom slučaju ne vodi stečajni postupak budući se isti smatra

pokrenutim tek donošenjem rješenja o pokretanju stečajnog postupka sukladno članku 128. stavku 2. SZ-a, već je u tijeku prethodni postupak koje je **porezno tijelo pokrenulo na temelju vjerodostojnih, a ne ovršnih isprava**, koje se tek moraju ispitati. Drugo, isto je utvrđeno drugostupanjskim rješenjem, kako je to prethodno citirano, a koji je na zakonu zasnovan stav obvezujući za niže porezno tijelo. Stoga žalitelj ističe postupanje poreznog tijela kao nezakonito, životno nelogično, a koje postupanje također predstavlja i izraz nepoštivanja stavova i autoriteta višeg upravnog tijela.

19. Porezno tijelo nezakonito utvrđuje da je samim podnošenjem prijedloga za pokretanje stečajnog postupka i pokrenut sudski postupak radi naplate odnosno stečaj. Vjerovnik podnošenjem prijedloga za pokretanje stečajnog postupka pokreće sudski postupak, međutim OPZ propisuje da se mora raditi o sudskom postupku radi naplate dok je ovdje riječ o sudskom postupku u kojem se tek ispituju uvjeti za otvaranje postupka, a porezno tijelo je isti pokrenulo na temelju vjerodostojnih isprava što je važna činjenica jer da je porezno tijelo pokrenulo prethodni stečajni postupak na temelju ovršnih isprava, iste se ne bi trebale ispitati, a stečaj bi odmah bio otvoren. Postavlja se pitanje zašto porezno tijelo nije prijavilo svoje tražbine na temelju ovršnih isprava. Jedini logični zaključak je da ih vjerojatno niti nema, odnosno jedino pravno važeće rješenje, kako je prije i navedeno, je ono iz 2009. godine za koje je apsolutna zastara za naplatu nastupila 1.1.2015. godine, što je porezno tijelo trebalo utvrditi po službenoj dužnosti.

Dokaz: - *Prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnesenog od Republike Hrvatske, Županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Građansko- upravnog odjela, broj: S-DO-19/15 od dana 13. srpnja 2015. godine- uvid u spis predmeta*

20. Stečajni zakon je *lex specialis*, pa se istim određuje kada počinju pravne posljedice pokretanja postupka. Dakle, stečajni postupak kao postupak generalne naplate smatra se u smislu članka 128. stavak 2. Stečajnog zakona pokrenutim donošenjem rješenja suda o pokretanju stečajnog postupka, te i pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka u smislu članka 158. istog Zakona nastupaju u trenutku kad je rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavljeno na mrežnoj stranici e - oglasne ploče suda.

21. Iz navedenih se razloga ističe kako ovdje nema govora o zastoju zastare u smislu odredbi članka 94. stavka 7. OPZ-a, već jedino i isključivo o ponovno učinjenoj povredi pravila postupka od strane poreznog tijela na štetu žalitelja.

22. Nepriznavanja stava Upravnog suda u Splitu u svezi rješenja iz 2012. godine smo prije objasnili pa je isti nepotrebno još jednom iznositi.

IV. ZALOŽNO PRAVO I ZASTARA

23. U svezi navoda poreznog tijela iz pobijanog rješenja, a koji se odnose na činjenicu da su tražbine po osnovi predujma poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada (po računu 1406) i po osnovi poreza na dobit (po računu 1651) osigurane upisom založnog prava na nekretnini poreznog obveznika označenoj kao kč. 877/2, ZU 463, ko. Ljubitovica, žalitelj ističe da upis založnog prava nema utjecaj na početak, tijek niti nastup zastare, već isti predstavlja samo osiguranje i mogućnost naplate obveze za koju zastara teče.

24. Porezno se tijelo u pobijanom rješenju poziva na članak 109. stavak 10. OPZ-a koji propisuje da kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, dok se zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može namiriti ni iz opterećene stvari. Opet pogrešno tumačeći citirani članak, porezno tijelo otpisuje pripadajuće kamate po osnovi predmetnih poreznih obveza čija je naplata osigurana zalogom te utvrđuje da nije nastupila zastara prava na naplatu glavnice porezne obveze.

25. Ovdje je ključno izvršiti početnu distinkciju zastare kao instituta uređenog pravnim propisima, kao i njen tijek, prekide, zastoje i nastup iste, s jedne strane, te eventualnu naplate obveze iz zaloga u slučaju provođenja naplate zastarjele obveze. Dakle, porezno je tijelo isto zanemarilo, pomiješalo i umjesto da utvrdi nastup zastare kako glavnice, tako i pripadajućih kamata (budući zastara navedenih obveza počinje teći i nastupa istog dana), isto je krenulo u utvrđivanje načina naplate zastarjelih poreznih obveza, navodeći postojanje zaloga i otpisujući kamate.

26. O navedenome govori i Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 9 UsIsav-157/15-7 od dana 19. studenog 2015. godine. Konkretno, u prvom pasusu na 3. stranici citirane presude Sud navodi da „prema shvaćanju ovog Suda, odredba članka 94. stavka 1. OPZ-a ne uređuje pitanje nastupa zastare prava na naplatu poreza, već situaciju kada se i zastarjeli dug može naplatiti, stoga činjenica da je potraživanje Porezne uprave osigurano upisom zaloga na nekretninama u vlasništvu tužitelja ne utječe na rješenje pitanja apsolutne zastare“. Ovakvo pravno stajalište Suda jasno tumači i razgraničava institute zastare i založnog prava te ukazuje na nepostojanje utjecaja zaloga na tijek i nastup zastare, već decidirano navodi i kako primjena instituta nastupa u trenutku kad je zastara već nastupila, kako je to i ovdje slučaj.

Dokaz: - *Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 9 UsIsav-157/15-7 od dana 19. studenog 2015. godine*

27. Dakle, jasno je da je za navedene obveze nastupila zastara prava na naplatu, kako njihove glavnice, tako i kamata (što neizravno proizlazi i iz navoda poreznog tijela u pobijanom rješenju), a isto nije usko vezano niti ovisi o postojanju upisanog zaloga kao osiguranja istih. Upis založnog prava nije činjenica na kojoj se temelji oporezivanje, već je porezno tijelo bilo u obvezi pravilno i zakonito primijeniti zakon koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva žalitelja za utvrđivanje zastare prava na naplatu i utvrditi nastup iste.

V. NEODLUČIVANJE O ZAHTJEVU POREZNOG OBVEZNIKA SUKLADNO UPUTI SUDOVA

28. Porezni je obveznik, ovdje žalitelj, postupajući po uputi Upravnog suda u Splitu iz Presude posl. br. 8 UsIpor-60/17-10 od dana 14. svibnja 2018. godine, a koja je potvrđena i Presudom Visokog upravnog suda RH, posl. br. Usž-4137/18-2 od dana 12. rujna 2019. godine, uredio i dopunio zahtjeve za zastaru podnesene 2015., 2016. i 2017. godine. Navedeni je Podnesak kojim su obuhvaćene sve porezne obveze za koje Porezna uprava tereti poreznog obveznika, ovdje žalitelja, isti predao Ministarstvu financija- Poreznoj upravi, Područnom uredu Split, dana 13. lipnja 2018. godine.

Dokaz: - *Presuda Upravnog suda u Splitu, posl. br. 8 UsIpor-60/17-10 od dana 14. svibnja 2018. godine*
- *Presuda Visokog upravnog suda RH, posl. br. Usž-4137/18-2 od dana 12. rujna 2019. godine*
- *Podnesak žalitelja upućen Ministarstvu financija- Poreznoj upravi, Područnom uredu Split, od dana 13. lipnja 2018. godine*

29. S navedenim u vezi, žalitelj ističe kako je krajnje nejasno i sporno što Porezna uprava do danas nije odlučila o podnesenom uređenom zahtjevu poreznog obveznika, a što je bila obvezna sukladno zakonu, kao i izričitoj uputi Upravnog suda u Splitu te Visokog upravnog suda RH iz priloženih presuda. Isto je postupanje protivno zakonu i time se krše procesna i ustavna prava žalitelja iz razloga što se zanemaruje obveza nadležnih tijela da postupaju zakonito, pravilno i pravovremeno. Konkretno, izravno se krši temeljno načelo upravnog postupka iz članka 10. ZUP-a - načelo učinkovitosti i ekonomičnosti, kao i članak 101. stavak 1. i 2. ZUP-a kojim je propisana obveza nadležnog tijela da u roku od 30 dana, odnosno 60 dana (ovisno o činjenici vodi li se ili ne ispitni

postupak) donese i dostavi stranci rješenje. Isto je u konkretnom slučaju izostalo iz kojeg se razloga govori o nezakonitom nepostupanju i šutnji administracije, te daje pravo poreznom obvezniku da postupi sukladno stavku 3. istog članka i izjavi žalbu, odnosno pokrene upravni spor.

30. No, tu ne staju povrede poreznog tijela u (ne)postupanju po priloženim presudama i zahtjevu poreznog obveznika. **Ističe se kako je porezno tijelo, postupajući u konkretnom postupku i donoseći predmetno pobijano rješenje, obuhvatilo samo dio poreznih obveza za koje ga isto tijelo tereti, a koje su sve nabrojane i uređene podneskom poreznog obveznika od dana 13. lipnja 2018. godine.** Nije jasno po kojem kriteriju porezno tijelo zadužuje poreznog obveznika za dio poreznih obveza, dok drugi dio po uređenom zahtjevu poreznog obveznika ignorira i po njima jednostavno ne postupa. Dakle, ističe se kako predmetno postupanje poreznog tijela predstavlja školski primjer nepravilnog i nezakonitog rada iz razloga što porezno tijelo postupa nepravovremeno, kao i djelomično po zahtjevu poreznog obveza.

31. **Temeljem navedenog, kao i temeljem dostavljene dokumentacije, jasno je da je za sve porezne obveze sadržane u Podnesku poreznog obveznika od dana 13. lipnja 2018. godine (tako i za predmetne porezne obveze) nastupila zastara prava na naplatu istih, što izravno i nedvojbeno proizlazi iz samog Podneska.**

VI. PREGLED NASTUPA ZASTARE POJEDINIH PREDMETNIH POREZNIH OBVEZA

32. **Sukladno svemu prethodno iznijetome, jasno je da je nastupila zastara prava na naplatu predmetnih poreznih obveza, suprotno navodima poreznog tijela iz pobijanog rješenja.**

33. Neovisno o prethodno navedenome u točki 28.- 31., žalitelj opreza radi u nastavku žalbe iznosi pregled tijeka i nastupa zastare po poreznim obvezama obuhvaćenima predmetnim nepotpunim pobijanim rješenjem.

34. Naime, ističe se kako se sukladno članku 5. OPZ-a u postupku oporezivanja primjenjuju propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje, iz kojeg je razloga porezno tijelo bilo u obvezi primijeniti prethodno navedeni Opći porezni zakon (NN 147/08 do 26/15).

35. Konkretno, člankom 94. stavkom 1. OPZ-a propisano je da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine

računajući od dana kada je zastara počela teći, dok je stavkom 2. istog članka određeno da zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Daljnjim člankom 96. stavkom 1. OPZ-a propisano je da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, a prema odredbama članka 94. stavka 3. 4. i 5. ovoga Zakona.

36. Također, napominje se da je stupanjem na snagu Općeg poreznog zakona (NN 115/16) koji se primjenjuje od 01. siječnja 2017. godine **porezno tijelo na zastaru dužno paziti po službenoj dužnosti**, koju je obvezu također zanemarilo.

37. Suprotno navodima poreznog tijela u prvostupanjskom tijelu, žalitelj ovim putem ponovno tumači i razlaže početak, tijek i nastup zastare prava na naplatu za svaku pojedinu predmetnu obvezu.

38. Konkretno, radi se o sljedećim obvezama:

39. Predujem poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada (po računu 1406)- točka II.1. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2007. godini, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2008. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je 01. siječnja 2011. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2014. godine.** Zastara prava na naplatu nastupila je kako za kamate (što je porezno tijelo utvrdilo u pobijanom rješenju), tako i za glavnicu. Navedena je obveza osigurana upisom založnog prava na nekretnini žalitelja Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br. Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine. Navedena činjenica nije sporna, no nije od značaja ili utjecaja na tijek zastare s obzirom da se ne radi o činjenici na kojoj se temelji oporezivanje, već o osiguranju i načinu naplate duga, a sukladno citiranom članku 109. stavku 10. OPZ-a.

40. Porez na dobit (po računu 1651)- točka II.2. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2008. godini, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2009. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom

zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je 01. siječnja 2012. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2015. godine.** Zastara prava na naplatu nastupila je kako za kamate (što je porezno tijelo utvrdilo u pobijanom rješenju), tako i za glavnicu. Navedena je obveza osigurana upisom založnog prava na nekretnini žalitelja Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br. Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine. Navedena činjenica nije sporna, no nije od značaja ili utjecaja na tijek zastare s obzirom da se ne radi o činjenici na kojoj se temelji oporezivanje, već o osiguranju i načinu naplate duga, a sukladno citiranom članku 109. stavku 10. OPZ-a.

41. Predujem poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada (po računu 1406)- točka III.1. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2007. godini u iznosu od 332.597,82 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2008. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2011. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2014. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Navedena je obveza osigurana upisom založnog prava na nekretnini žalitelja Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br. Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine. Navedena činjenica nije sporna, no nije od značaja ili utjecaja na tijek zastare s obzirom da se ne radi o činjenici na kojoj se temelji oporezivanje, već o osiguranju i načinu naplate duga, a sukladno citiranom članku 109. stavku 10. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 1.427.780,60 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je

Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 1.046.405,71 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 293.678,60 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati

službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

42. Porez na dobit (po računu 1651) - točka III.2. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2008. godini u iznosu od 886.112,78 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2009. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2012. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2015. godine.** Navedena je obveza osigurana upisom založnog prava na nekretnini žalitelja Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br. Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine. Navedena činjenica nije sporna, no nije od značaja ili utjecaja na tijek zastare s obzirom da se ne radi o činjenici na kojoj se temelji oporezivanje, već o osiguranju i načinu naplate duga, a sukladno citiranom članku 109. stavku 10. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 445.978,46 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 55.153,84 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 13.788,45 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

43. Poseban porez na plaće, mirovine i druge primitke (po računu 1902) -točka III.3. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 48.950,75 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01.**

siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.

Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 196.078,39 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

44. Porez na cestovna motorna vozila (po računu 1317)- Općina 382 -točka III.4. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 400,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.** Suprotno

navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 400,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 400,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318,

URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

45. Porez na tvrtku, odnosno naziv (po računu 1732)- točka III.5. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni

postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je Presudom Upravnog suda u Splitu, posl. br. 6 Uslpor-56/16-18 od dana 16. ožujka 2018. godine utvrđeno da se rješenje izričito navedeno kako se rješenje KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine ne može smatrati službenom radnjom usmjerenom na naplatu porezne obveze, dok je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2013. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2014. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali

prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2017. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2020. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2014. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2015. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2018. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2021. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.

46. Doprinos u paušalnom iznosu- H.O.K. (po računu 5236)- točka III.6. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2009. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2010. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2013. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2016. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače

2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2013. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2014. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2017. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2020. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti

postupak nije do danas pokrenut.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2014. godini u iznosu od 1.176,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2015. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2018. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2021. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2015. godini u iznosu od 624,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2016. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2019. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.

47. Porez na dodanu vrijednost (po računu 1201)- točka III.7. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2010. godini u iznosu od 3.507.432,54 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2011. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2014. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2017. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2011. godini u iznosu od 2.909.298,06 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2012. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2015. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2018. godine.**

Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 1.220.452,58 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

48. Porez na cestovna motorna vozila (po računu 1317)- Općina 444- točka III.8. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 400,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijeka zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijeka zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.

49. Prisilna naplata državnih sudskih pristojbi (po računu 4227)- točka III.10. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2007. godini u iznosu od 10.425,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2008. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2011. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2014. godine.** Navedena je obveza osigurana upisom založnog prava na nekretnini žalitelja Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br. Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine. Navedena činjenica nije sporna, no nije od značaja ili utjecaja na tijek zastare s obzirom da se ne radi o činjenici na kojoj se temelji oporezivanje, već o osiguranju i načinu naplate duga, a sukladno citiranom članku 109. stavku 10. OPZ-a.

50. Troškovi postupka prisilne naplate koju provodi PU (po računu 4251)- točka III.11. pobijanog rješenja

- Predmetna je obveza utvrđena u 2012. godini u iznosu od 200,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2013. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2016. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2019. godine.** Suprotno navodima poreznog tijela o postojanju prekida tijekom zastare, ističe se kako je rješenje KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine poništeno rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-02/14-01/441, URBROJ: 513-04/15-2 od dana 21. rujna 2015. godine čime su poništeni i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, jasno je da stečajni postupak nije pokrenut stoga u tome smislu nema govora o zastoju zastare sukladno članku 94. stavak 7. OPZ-a.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2013. godini u iznosu od 400,00 kn, a zastara prava na naplatu počela je teći 01. siječnja 2014. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2017. godine, dok je apsolutna zastara nastupila dana 01. siječnja 2020. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.
- Predmetna je obveza utvrđena u 2015. godini u iznosu od 6.200,00 kn, a zastara prava na

naplatu počela je teći 01. siječnja 2016. godine. S obzirom na činjenicu da nisu postojali prekidi niti zastoji tijekom zastare, **relativna zastara prava na naplatu nastupila je dana 01. siječnja 2019. godine.** Navodi poreznog tijela o postojanju zastoja zastare zbog pokretanja stečajnog postupka otklonjeni su u prethodnim točkama žalbe, kao i u uputi drugostupanjskog tijela, a budući isti postupak nije do danas pokrenut.

51. Temeljem svega navedenog, jasno je da je za sve predmetne porezne obveze iz pobijanog rješenja nastupila zastara prava na naplatu, a iz razloga što dostava rješenja KLASA: UP/I-415-02/12-01/27, URBROJ: 513-07-15/12-01 od dana 02. veljače 2012. godine i rješenja KLASA: UP/I-415-02/13-01/318, URBROJ: 513-07-15-03/13-01 od dana 12. veljače 2013. godine ne predstavljaju prekid tijekom zastare iz razloga što se rješenje iz 2012. godine temelji na vjerodostojnim, a ne ovršnim ispravama te je Sud u Presudi posl. br. Uslpor-56/16 zauzeo pravni stav da ista dostava ne predstavlja službenu radnju u smislu prekida zastare, dok je rješenje iz 2013. godine poništeno, kao i svi njegovi pravni učinci. Uz navedeno, s obzirom na činjenicu da stečajni postupak nije pokrenut do danas, nije došlo do zastoja zastare sukladno članku 94. stavku 7. OPZ-a. Dakle, rok zastare nije prekidano od dostave rješenja iz 2009. godine, kako je već navedeno. Stoga se kao bespredmetni i netočni ističu zaključci poreznog tijela iz pobijanog rješenja da zastara nije nastupila i da su postojali prekidi i zastoji tijekom zastare prava na naplatu predmetnih poreznih obveza.

VII. ZAKLJUČNI NAVODI I ZAHTJEVI ŽALITELJA

52. Zaključno, a sukladno svemu prethodno navedenom i obrazloženom, posebno jer u predmetnom postupku porezno tijelo nije otklonilo nedostatke iz prvostupanjskog rješenja koje je drugostupanjsko tijelo naložio da se preispitaju, te nije postupilo po uputama Upravnog suda u Splitu, a iz razloga što je pogrešno i nepotpuno utvrdilo činjenično stanje na koje je, posljedično, pogrešno primijenilo materijalne propise, sve uz povrede pravila postupka, žalitelj predlaže Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, da postupi sukladno članku 117. stavku 1. ZUP-a i riješi stvar u svojoj nadležnosti, na način da donese sljedeće

RJEŠENJE

- 1. Uvažava se Žalba žalitelja.**
- 2. Poništava se Rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split,**

KLASA: UP/I-416-02/16-01/161, URBROJ: 513-07-17/21-105 od dana 04. listopada 2021. godine.

- 3. Utvrđuje se nastup zastare prava na naplatu predmetnih poreznih obveza.**

Mirko Rapić, p.p.
